

DOMSTOLENS DOM
den 9 juni 1998 *

I de förenade målen C-129/97 och C-130/97,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal de grande instance de Dijon (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga brottmålen mot

Yvon Chiciak och Fromagerie Chiciak (C-129/97),

Jean-Pierre Fol (C-130/97),

i närvaro av: **Syndicat de défense de l'Époisses (C-129/97 och C-130/97),**

Institut national des appellations d'origine contrôlées (INAO) (C-129/97 och C-130/97),

Association nationale d'appellation d'origine laitière française (ANAOF) (C-129/97 och C-130/97),

Laiterie de la Côte SARL m. fl. (C-130/97),

angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungs-beteckningar för jord-

* Rättegångsspråk: franska.

bruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153) och kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 (EGT L 148, s. 1),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, referent, H. Ragnemalm och M. Wathelet samt domarna J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón,

generaladvokat: A. La Pergola,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Syndicat de défense de l'Époisses, genom advokaten Daniel Bouchard, Dijon,
- Yvon Chiciak, Fromagerie Chiciak och Jean-Pierre Fol, genom advokaten Corinne Linval, Aube
- Frankrikes regering, genom Kareen Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Frédéric Pascal, attaché d'administration, samma avdelning, båda i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom professorn Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren José Luis Iglesias Buhigues och Xavier Lewis, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 27 januari 1998 av: Syndicat de défense de l'Époisses, företrätt av Daniel Bouchard, Yvon Chiciak, Fromagerie Chiciak och Jean-Pierre Fol, företrädna av Corinne Linval, Frankrikes regering, företrädd av Christina Vasak, secrétaire adjoint des affaires étrangères, utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, och Frédéric Pascal, Tysklands regering, företrädd av Corinna Ullrich, Regierungsrätin, förbundsjustitieministeriet, i egenskap av ombud, Greklands regering, företrädd av chefsjuristen Ioanna Galani-Maragkoudaki, juridisk rådgivare med förordnande vid avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister vid utrikesministeriet, och biträdande juridiske rådgivaren Ioannis Chalkias, statens rättsliga råd, båda i egenskap av ombud, Italiens regering, företrädd av Ivo M. Braguglia, och kommissionen, företrädd av José Luis Iglesias Buhigues och Xavier Lewis,

och efter att den 12 mars 1998 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Tribunal de grande instance de Dijon har genom beslut av den 26 februari 1997, som inkom till domstolen den 1 april samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget ställt två frågor om tolkningen av rådets förordning (EEG) nr

2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1, svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153, nedan kallad 1992 års förordning) och kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 (EGT L 148, s. 1, nedan kallad 1996 års förordning).

2 Dessa frågor har uppkommit i brottmål mot Yvon Chiciak och Jean-Pierre Fol som har åtalats för att ha överträtt tillämpliga nationella bestämmelser genom att använda en skyddad ursprungsbeteckning vid saluföring av ost.

3 I 1992 års förordning, som trädde i kraft den 25 juli 1993, fastställs bestämmelser om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter som är avsedda som livsmedel. I sjunde övervägandet i ingressen till denna förordning erinras om att det finns "nationella olikheter i sättet att ordna registrering av ursprungsbeteckning och geografisk beteckning. En gemenskapsmetod bör planeras. Ett gemensamt regelverk för skydd av dessa beteckningar gör det möjligt att utveckla dessa, eftersom ett sådant skydd med enhetlig metod säkerställer konkurrens på lika villkor mellan produkter med sådana beteckningar och höjer produkternas trovärdighet i konsumenternas ögon". I det tolfte övervägandet anges att "[f]ör att en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning skall åtnjuta skydd i varje medlemsstat måste den registreras på gemenskapsnivå".

4 I artikel 2.2 a i 1992 års förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning används följande uttryck med de betydelser som här anges:

a) *ursprungsbeteckning*: Namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en jordbruksprodukt eller ett livsmedel

— som härstammar från ifrågavarande region, ort eller land,

och

— vars kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som därtill hör och vars framställning, bearbetning och beredning äger rum i det ifrågavarande geografiska området.”

5 I artikel 4—7 i denna förordning fastställs ett registreringsförfarande (det så kallade normalförfarandet).

6 I artikel 4.1 i 1992 års förordning föreskrivs att ”[f]ör att en jordbruksprodukt eller ett livsmedel skall kunna få en skyddad ursprungsbeteckning /...(SUB)/ eller geografisk skyddad beteckning /...(SGB)/ måste produkten eller livsmedlet överensstämma med en produktspecifikation”. Av artikel 4.2 framgår att produktspecifikationen bland annat skall innehålla ”[p]roduktens [...] benämning, inkl. ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning”.

7 Enligt artikel 5.4 i 1992 års förordning skall registreringsansökningen inges till den medlemsstat där det ifrågavarande geografiska området är beläget. Medlemsstaten skall, enligt artikel 5.5, kontrollera att ansökningen är berättigad, varpå ansökan inklusive bland annat produktspecifikationen skall tillställas kommissionen. Enligt artikel 6.1—6.3 skall kommissionen inom sex månader genom en formell granskning kontrollera att registreringsansökningen innehåller alla de uppgifter som

föreskrivs i artikel 4. Om kommissionen finner att namnet är skyddsberättigat, skall den göra ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Om ingen invändning framställs till kommissionen från en medlemsstat eller berörd fysisk eller juridisk person i enlighet med artikel 7 skall kommissionen införa namnet i ett register kallat Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

8 Enligt artikel 8 i 1992 års förordning får beteckningarna SUB och SGB endast användas på jordbruksprodukter och livsmedel som uppfyller nämnda förordningskrav.

9 I artikel 9 i 1992 års förordning föreskrivs följande:

”Medlemsstaten i fråga får begära att produktspecifikationen ändras, t. ex. för att ta hänsyn till ny teknik och nya forskningsrön eller för att omdefiniera ett geografiskt område.

Artikel 6 skall därvid äga motsvarande tillämpning.

Kommissionen får dock i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 besluta att vid mindre ändringar inte tillämpa det förfarande som avses i artikel 6.”

10 I artikel 13.1 i 1992 års förordning föreskrivs följande:

”Registrerade beteckningar skall skyddas mot följande.

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen för produkter som inte omfattas av registreringen i den mån dessa produkter är

jämförbara med de produkter som har registrerats under beteckningen i fråga eller detta bruk av den skyddade beteckningen innebär att dennas anseende exploateras.

- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som 'stil', 'typ', 'metod', 'sådan som tillverkas i', 'imitation' eller dylikt.

- c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av produkten i behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

- d) Annat beteende som är ägnat att vilseleda allmänheten om produktens verkliga ursprung.

När det i en registrerad beteckning ingår en benämning på en jordbruksprodukt eller ett livsmedel och denna benämning anses generisk, skall det inte anses strida mot reglerna i punkt a eller b ovan att använda denna generiska benämning om jordbruksprodukten eller livsmedlet i fråga.”

- 11 I artikel 17 i 1992 års förordning, vari det så kallade förenklade registreringsförfarandet fastställs och som avser registrering av de beteckningar som redan fanns när förordningen trädde i kraft, föreskrivs följande:

”1. Inom sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft, skall medlemsstaterna meddela kommissionen vilka hos dem skyddade beteckningarna eller,

vad gäller medlemsstater som saknar sådant skyddssystem, vilka inarbetade beteckningar de önskar registrera i enlighet med denna förordning.

2. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 skall kommissionen registrera de av de beteckningar som avses i punkt 1 vilka uppfyller kraven i artikel 2 och 4. Artikel 7 skall inte vara tillämplig. Generiska beteckningar skall dock inte registreras.

3. Medlemsstaterna får bibehålla det nationella skyddet för de beteckningar som de har meddelat i enlighet med punkt 1 intill dess att beslut om registrering i enlighet med denna förordning har fattats.”

12 I förteckningen i bilagan till 1996 års förordning uppräknas de beteckningar som, i enlighet med artikel 17 i 1992 års förordning, har registrerats som skyddade geografiska beteckningar (SGB) eller skyddade ursprungsbeteckningar (SUB). Bland dessa beteckningar förekommer Époisses de Bourgogne (SUB).

13 1992 års förordning har ändrats genom rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997 (EGT L 83, s. 3, nedan kallad 1997 års förordning), bland annat genom att följande text har införts efter artikel 5.5 första stycket:

”Den medlemsstaten får bara övergångsvis på nationell nivå bevilja ett skydd i betydelsen enligt denna förordning och i förekommande fall en anpassningsperiod för en beteckning som på detta sätt vidarebefordras från och med den dag den vidarebefordras; de får även beviljas övergångsvis på samma villkor i samband med en ansökan om ändring av en produktspecifikation.

Det nationella övergångsskyddet skall upphöra att gälla från och med den dag då ett beslut om registrering fattas med stöd av denna förordning. [...]

De åtgärder som har vidtagits av medlemsstaterna med stöd av andra stycket skall endast ha verkan på det nationella planet och får inte påverka handeln inom gemenskapen.”

- 14 I det franska dekretet av den 14 maj 1991 om ursprungsbeteckningen *Époisses de Bourgogne* (*JORF* s. 6593, nedan kallat 1991 års dekret) införs nämnda beteckning och fastslås för vilka ostar den får användas. Den franska regeringen ansökte om att denna beteckning skulle registreras i enlighet med det förenklade förfarandet i artikel 17 i 1992 års förordning, och kommissionen registrerade beteckningen inom ramen för 1996 års förordning.
- 15 Samtliga bestämmelser i 1991 års dekret har ändrats genom det franska dekretet av den 14 april 1995 om den registrerade ursprungsbeteckningen *Époisses* (*JORF* s. 6271, nedan kallat 1995 års dekret), varvid namnet *Époisses de Bourgogne* har ersatts med namnet *Époisses*. Den franska regeringen har i sitt yttrande angett att den, i skrivelse av den 25 april 1997, hade begärt att kommissionen i enlighet med artikel 9 i 1992 års förordning skulle ändra produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen *Époisses de Bourgogne*.
- 16 Yves Chiciak och Jean-Pierre Fol är ostproducenter som har åtalats för att ha ”använt namnet *Époisses*, en skyddad ursprungsbeteckning enligt 1995 års dekret, som endast får användas för ost vars egenskaper fastställs i 1991 års dekret om ursprungsbeteckningen *Époisses de Bourgogne*”. De tilltalade i målet vid den nationella domstolen har inte bestritt att de produkter som de har framställt inte uppfyller kraven i det senare dekretet. De har emellertid bland annat gjort gällande att de lagligen kunde använda beteckningen *Époisses* för sina ostar, med motiveringen att 1995 års dekret stred mot 1992 års förordning. Enligt deras mening innebär denna förordning att kommissionen förbehålls en exklusiv behörighet att ge skydd för ursprungsbeteckningar och att medlemsstaterna förbjuds att lagstifta i

frågan. De har påpekat att de inte hade överträtt 1991 års dekret och att den beteckning som i enlighet med de franska myndigheternas ansökan hade registrerats genom 1996 års förordning var Époisses de Bourgogne och inte Époisses.

17 Syndicat de défense de l'Époisses och Association nationale d'appellation d'origine laitière française har bestritt argumenteringen att 1995 års dekret är rättsstridigt. De har hävdad att uttrycket Époisses är skyddat på samma sätt som uttrycket Époisses de Bourgogne. De har i detta hänseende särskilt hänvisat till 1996 års förordning, vars bilaga innehåller en förteckning över de produkter som har registrerats som en skyddad ursprungsbeteckning. Bland dessa produkter förekommer bland annat Époisses de Bourgogne, Camembert de Normandie och Chabichou du Poitou. Beträffande de två senare ostarna, som har tagits med som exempel, anges uttryckligen genom en hänvisning nederst på sidan att skydd av namnen Chabichou och Camembert inte har sökts. Då det i detta hänseende saknas klargörande skulle därför följa — av en tolkning a contrario — att uttrycket Époisses i beteckningen Époisses de Bourgogne är skyddat som sådant.

18 Det är mot denna bakgrund som den nationella domstolen har beslutat att förklara målet vilande och att ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

- "1) Innebär förordning nr 2081/92 av den 14 juli 1992 att medlemsstaterna från och med förordningens ikraftträdande inte har någon resterande behörighet att ändra en redan existerande ursprungsbeteckning?
- 2) Utgör de uppgifter som förekommer i form av hänvisningar nederst på sidan i bilagan till förordning nr 1107/96 av den 12 juni 1996 en uttömmande förteckning över de delar av beteckningar, innefattande flera uttryck, som är uteslutna från skyddet?"

- 19 Dessa två mål har, genom beslut av domstolens ordförande av den 10 april 1997, förenats vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt domen.

Den första frågan

- 20 Genom sin första fråga önskar den nationella domstolen i huvudsak få veta om 1992 års förordning skall tolkas så, att en medlemsstat efter förordningens ikraftträdande får anta nationella bestämmelser för att ändra en ursprungsbeteckning, vars registrering den har ansökt om i enlighet med artikel 17, och skydda den på nationell nivå.
- 21 Yves Chiciak, Jean-Pierre Fol, den grekiska regeringen och kommissionen anser att 1992 års förordning har en exklusiv räckvidd och därmed innebär att medlemsstaterna från och med förordningens ikraftträdande inte har någon behörighet att införa en ny geografisk beteckning eller ändra någon beteckning som redan har registrerats i enlighet med denna förordning.
- 22 Den italienska och den tyska regeringen anser att 1992 års förordning har till syfte att ge ett effektivt skydd på gemenskapsnivå. Detta syfte skulle emellertid varken stå i strid med eller utesluta nationell lagstiftning av kompletterande karaktär, som ger ett mindre omfattande skydd.
- 23 Den franska regeringen har, med stöd av Syndicat de défense de l'Époisses, hävdats att 1992 års förordning har till syfte att garantera ett skydd för ursprungsbeteckningar på gemenskapsnivå, utan att för den skull ta ifrån medlemsstaterna deras behörighet i fråga om handhavandet av nämnda beteckningar. Den gör bland annat gällande att även om det hädanefter i 1997 års förordning uttryckligen föreskrivs

att beteckningar kan förbli skyddade på nationell nivå tills de registreras på gemenskapsnivå, förelåg en sådan nationell behörighet med nödvändighet redan från och med ikraftträdandet av 1992 års förordning. Varje medlemsstat skulle således ha rätt att skydda vissa delar av beteckningarna i avvaktan på resultatet av det gemenskapsrättsliga registreringsförfarandet.

- 24 Det är i detta hänseende tillräckligt att, såsom generaladvokaten för övrigt har påpekat i punkt 4 i sitt förslag till avgörande, undersöka om en medlemsstat som i samband med ikraftträdandet av 1992 års förordning har ansökt om registrering av en skyddad ursprungsbeteckning i enlighet med artikel 17 i nämnda förordning, är behörig att ändra denna beteckning utan att följa det förfarande som för detta ändamål föreskrivs i förordningen.
- 25 Det skall erinras om att enligt sjunde och tolfte övervägandet i ingressen till 1992 års förordning har denna förordning till syfte att garantera att de geografiska beteckningar som uppfyller kraven i förordningen ges ett enhetligt skydd inom gemenskapen. Det konstateras dessutom att detta enhetliga skydd är en följd av registreringen, som äger rum i enlighet med de särskilda bestämmelserna i förordningen.
- 26 Genom 1992 års förordning har nämligen införts en skyldighet att registrera geografiska beteckningar på gemenskapsnivå för att de skall kunna åtnjuta ett skydd i alla medlemsstater, och i förordningen fastställs det gemenskapssystem som hädanefter skall handha detta skydd, som inte erhålls förrän efter ett obligatoriskt förfarande för underrättelse, kontroll och registrering.
- 27 De franska myndigheterna ansökte, inom den i nämnda förordning föreskrivna sexmånadersfristen, om att den i enlighet med 1991 års dekret skyddade ursprungsbeteckningen Époisses de Bourgogne skulle registreras enligt det "förenklade" förfarandet i artikel 17 i 1992 års förordning, vilket bland annat innebär att registreringen ägde rum utan den period för att framställa invändningar som, inom ramen för det "normala" registreringsförfarandet, föreskrivs i artikel 7 i 1992 års förordning.

- 28 En medlemsstat som har tillämpat det registreringsförfarande som föreskrivs i artikel 17 får, enligt artikel 17.3, bibehålla det nationella skyddet för beteckningen i fråga intill dess att ett beslut om registrering har fattats.
- 29 Det enhetliga skydd för ursprungsbeteckningar som har införts i 1992 års förordning innebär emellertid att den medlemsstat som anser det vara lämpligt att ändra en ursprungsbeteckning, vars registrering det har ansökts om i enlighet med förordningen, skall följa de förfaranden som har fastställts för detta ändamål.
- 30 En eventuell ändring av en uppgift i en produktspecifikation, såsom produktens benämning, det vill säga den registrerade ursprungsbeteckningen, får således endast göras inom ramen för de gemenskapsrättsliga bestämmelser och förfaranden som föreskrivs i 1992 års förordning, särskilt med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i artikel 9 i förordningen, som hänvisar till förfarandet enligt artikel 6.
- 31 Den franska regeringen har emellertid hävdats att medlemsstaterna, enligt förordningens system, måste tillerkännas möjligheten att bevilja ett tillfälligt nationellt skydd, åtminstone så länge som ett beslut om registreringsansökan inte har fattats. Den har gjort gällande att dess ståndpunkt stöds av den nya bestämmelse som genom 1997 års förordning har införts i artikel 5 i 1992 års förordning, genom vilken en medlemsstat som har ansökt om en registrering ges möjlighet att "på nationell nivå bevilja ett skydd i betydelsen enligt denna förordning [...] för en beteckning som på detta sätt vidarebefordras", ett skydd som även får beviljas "i samband med en ansökan om ändring av en produktspecifikation".
- 32 Samtidigt som det erinras om att den nya bestämmelsen, som genom 1997 års förordning har införts i artikel 5 i 1992 års förordning, inte skall tillämpas på det registreringsförfarande som avses i artikel 17, kan i detta hänseende konstateras att före ikraftträdandet av 1997 års förordning kunde en sådan behörighet som den franska regeringen har gjort gällande inte grundas på 1992 års förordning. Det framgår klart av 1997 års förordning, i motsats till vad denna regering har hävdats,

att när medlemsstaterna har behörighet att fatta beslut, även tillfälliga, som avviker från bestämmelserna i förordningen, följer denna behörighet — inom ramen för det system som har införts genom 1992 års förordning — av uttryckliga bestämmelser.

- 33 Den första frågan skall därför besvaras på så sätt att 1992 års förordning skall tolkas så, att en medlemsstat efter förordningens ikraftträdande inte får anta nationella bestämmelser för att ändra en ursprungsbeteckning, vars registrering den har ansökt om i enlighet med artikel 17, och skydda den på nationell nivå.

Den andra frågan

- 34 Med hänsyn till det sammanhang i vilket den andra frågan har ställts och till förklaringarna från den nationella domstolen, önskar nämnda domstol genom denna fråga i huvudsak få veta huruvida den omständigheten att en "sammansatt" ursprungsbeteckning inte är försedd med en uppgift, i form av en hänvisning nederst på sidan i bilagan till 1996 års förordning, om att det inte har ansökts om registrering för någon av delarna av beteckningen innebär att varje del av beteckningen är skyddad.
- 35 Den franska regeringen och kommissionen har i detta hänseende vad avser sammansatta beteckningar gjort gällande att, såsom framgår av ovannämnda artikel 13 i 1992 års förordning, huvudregeln är den att, då det inte rör sig om en generisk eller en allmän beteckning, skyddet skall omfatta inte bara hela beteckningen utan även varje däri ingående uttryck. De menar vad avser sammansatta beteckningar att, även om bara hela beteckningen var skyddad, detta skulle ha till följd att det inte vore möjligt att fullt ut garantera den skyddsnivå som fastställs i artikel 13 i 1992 års förordning. Vid undersökning av 1996 års förordning har den principen fastslagits att det uttryckligen måste anges vilka uppgifter i sammansatta beteckningar som inte är skyddade. Detta klagörande innebär inte att det på förhand

avgörs huruvida en del av beteckningen i fråga är generisk eller inte. Att det i detta fall inte förekommer någon hänvisning nederst på sidan skulle betyda att skyddet inte bara omfattar hela beteckningen utan även varje däri ingående uttryck.

- 36 Denna argumentering kan inte godtas. Även om det har ansetts nödvändigt att i 1996 års förordning för ett visst antal fall ange, genom hänvisningar nederst på sidan, att skydd för en del av beteckningen i fråga inte har sökts, medför detta beträffande denna del av beteckningen att de berörda inte kan göra gällande rättigheter enligt 1992 års förordning. För övrigt innehåller 1996 års förordning inte någon uppgift som gör det möjligt att få kännedom om skälen till varför medlemsstaterna beslutade att inte söka skyddet. Det framgår således inte om det var därför att det rörde sig om en del som hade blivit generisk, därför att delen i fråga inte var skyddad på det nationella planet vid tidpunkten för ansökan enligt artikel 17 i 1992 års förordning eller om det förelåg andra skäl. Det framgår klart av åttonde övervägandet i ingressen till 1996 års förordning att "[v]issa medlemsstater har låtit meddela att för vissa delar av beteckningarna hade skydd inte begärts och det är lämpligt att ta hänsyn till detta".
- 37 Även om det kan visa sig vara riktigt att det av artikel 13 i 1992 års förordning framgår att det skydd som ges genom denna bestämmelse, om inte annat följer av särskilda omständigheter, inte bara omfattar den sammansatta beteckningen som sådan utan även varje däri ingående del, då det inte rör sig om en generisk eller en allmän beteckning, kan denna bestämmelse inte anses utgöra en tillräcklig grund för att tolka 1996 års förordning så, att varje del av en sammansatt beteckning är skyddad, om det inte förekommer någon hänvisning nederst på sidan.
- 38 Det finns nämligen ingen uppgift i 1996 års förordning — som kommissionen har antagit enligt det kommittéförfarande som fastställs i artikel 15 i 1992 års förordning — om att tillämpningen av systemet med hänvisningar nederst på sidan hade ett sådant syfte. Frågor om vilket skydd som skall ges för olika delar av en beteckning, särskilt huruvida det eventuellt rör sig om en generisk beteckning eller en del som är skyddad mot de förfaranden som avses i artikel 13 i 1992 års förordning, faller dessutom — inom ramen för det skyddssystem som har införts genom 1992

års förordning — under den bedömning som det tillkommer den nationella domstolen att göra på grundval av en utförlig analys av det faktiska sammanhang som de berörda parterna har redogjort för.

- 39 Den andra frågan skall därför besvaras så, att den omständigheten att en ”sammansatt” ursprungsbeteckning inte är försedd med en uppgift, i form av en hänvisning nederst på sidan i bilagan till 1996 års förordning, om att det inte har ansökts om registrering för någon av delarna av beteckningen innebär inte nödvändigtvis att varje del av beteckningen är skyddad.

Rättegångskostnader

- 40 De kostnader som har förorsakats den franska, den tyska, den grekiska och den italienska regeringen och kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

— angående de frågor som genom beslut av den 26 februari 1997 har ställts av Tribunal de grande instance de Dijon — följande dom:

- 1) Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter

och livsmedel skall tolkas så, att en medlemsstat efter förordningens ikraftträdande inte får anta nationella bestämmelser för att ändra en ursprungsbeteckning, vars registrering den har ansökt om i enlighet med artikel 17, och skydda den på nationell nivå.

- 2) Den omständigheten att en "sammansatt" ursprungsbeteckning inte är försedd med en uppgift, i form av en hänvisning nederst på sidan i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning nr 2081/92, om att det inte har ansökts om registrering för någon av delarna av beteckningen innebär inte nödvändigtvis att varje del av beteckningen är skyddad.

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Wathelet

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Murray

Puissochet

Hirsch

Jann

Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 juni 1998.

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

Justitiesekreterare

Ordförande